

Dijxhoorn herhaalde zijn opdracht uit begin augustus, maar het werd eind januari '41 voordat althans van Voorst Evekink en de Ruyter van Steveninck van Marseille naar Algiers vlogen. Van Voorst Evekink had toen gedooft dat van Royen, die onder zijn bevelen stond, met Duitse faciliteiten naar Nederland terugkeerde. Begin februari arriveerden van Voorst Evekink en de Ruyter van Steveninck eindelijk in Londen, zes maanden nadat zij daartoe hun eerste opdracht gekregen hadden. De koningin eiste een onderzoek tegen beide officieren van wie natuurlijk van Voorst Evekink, hoogste in rang, de zwaarste verantwoordelijkheid droeg. Het onderzoek werd aan Dijxhoorn en van Kleffens opgedragen – van Kleffens, toen volop bezig met de voorbereiding van zijn reis naar Indië, had er niet veel tijd voor, liet de zaak goeddeels aan Dijxhoorn over die trouwens de verantwoordelijke minister was, en deze liet zich door van Voorst Evekink, een van zijn jaargenoten van de Koninklijke Militaire Academie en een gladder prater die voor elke beschuldiging zijn verdediging klaar had en beweerde dat hij alleen maar het slachtoffer was van geroddel en achterklap, zozeer inpalmen dat hij onmiddellijk de koningin voorstelde, van Voorst Evekink tot kolonel te bevorderen en hem aan generaal van de Vijver toevoegde als 'tweede man' bij het Bureau Bijzondere Aangelegenheden. De koningin verzocht hem via Gerbrandy, die benoeming ongedaan te maken, Gerbrandy verzocht dat ook zelf, er zijnerzijds de nadruk op leggend dat van Voorst Evekink een losbol was – Dijxhoorn weigerde: het bureau behoorde tot zijn bevoegdheid, van Voorst Evekink was een bij uitstek competent stafofficier, er hadden wel meer losbollen verantwoordelijke functies bekwaam vervuld en hij had met de wensen van de koningin niets te maken.

Tegen deze achtergrond was het dat de koningin deed weten dat van Voorst Evekink van het Bureau Bijzondere Aangelegenheden moest verdwijnen, voordat zij met Dijxhoorn mondeling of schriftelijk ook maar een woord wilde wisselen over 'de terugkeer'. Op 2 april bracht Gerbrandy die boodschap over, twee dagen later, vrijdag 4 april, vond de derde extra-vergadering van de ministerraad plaats die in Dijxhoorns moeilijkheden haar oorsprong vond, en weer werd de discussie op dinsdagochtend voortgezet. Dijxhoorn stond zwak; hij kon dan wel beweren dat de koningin tegen van Voorst Evekink alleen maar bezwaren had 'wegens oude feitjes', maar andere ministers meenden dat op een zo gevoelig punt als het Bureau Bijzondere Aangelegenheden (Dijxhoorn had van Voorst Evekink daar nu ook chef van gemaakt), belast met de voorbereiding van de terugkeer, geen officier mocht zitten die ernstig in opspraak was gekomen, en dat het niet onredelijk was dat de koningin zich bemoeide met de bezetting van een